

мітету. Прийняті до розгляду пропозиції розмножуються та поширюються негайно (правило №23 Регламенту).

Накази

Механізм наказів скасований Погоджувальним Комітетом в березні 2004 року⁸⁹. Вони стосувалися внутрішніх питань форми, комунікації, виконання та процедури, але не матеріальних питань (правило №23 Регламенту). Асамблея, приміром, застосовувала їх при наданні інструкцій підлеглим органам (таким як Бюро чи комітети), секретаріату чи Генеральному Секретареві Ради Європи.

Вибірчі функції

Кожен парламент обирає свого голову та заступників, однак Асамблея також обирає й інших осіб. Це зміцнює її роль як парламентського органу Ради Європи.

Вибори Генерального Секретаря Ради Європи, заступника Генерального Секретаря та Генерального Секретаря Асамблеї

Див. нижче, стор. 66.

Вибори суддів Європейського Суду з прав людини

Відповідно до ст. 22 Європейської конвенції з прав людини:

«Суддів обирає Парламентська Асамблея у кількості, що відповідає кількості Високих Сторін Договору, більшістю голосів із трьох кандидатів, запропонованих Високими Сторонами Договору».

Європейська конвенція надала Асамблеї цю прерогативу, котру вона ретельно охороняє⁹⁰ ще з 1950 року. З моменту запровадження єдиного суду питання належного обрання суддів зі списку достойних кандидатів стало ще важливішим.

Відповідно до чинних положень Конвенції кожна держава пропонує список із трьох кандидатів, котрих вона може обрати згідно із своїми внутрішніми процедурами, що не є регульованими Радою Європи. Однак політизація даного процесу у деяких країнах разом із браком прозорості спонукала Асамблею до ухвалення рекомендацій щодо необхідних вакансій у спеціалізованих журналах, аби гарантувати наявність досвіду кандидата у питаннях прав людини, включення до списку чоловіків та жінок (що є вимогою) та розміщення кандидатів у алфавітному порядку⁹¹.

89. Пропозиції щодо наказів відповідно скасовані теж. Їх можуть замінити резолюції, у разі їх відповідності прерогативам Бюро, або ж вповноваження певного комітету на підготовку постійних звітів із даних питань.

90. Навіть не зважаючи на той факт, що деякі члени не мають великого інтересу до цього, будучи відсутніми при виборі суддів.

91. Рекомендація Асамблеї 1429 (1999). Див. також Резолюцію Асамблеї 1200 (1999) щодо вибору суддів Європейського суду з прав людини, відповідь щодо Рекомендації 1429 (1999) Комітетові Міністрів, документ Асамблеї 8835 та позицію Європейського суду з прав людини щодо Рекомендації 1429 (1999) від 6 березня 2000 року. Див. також звіт щодо обрання суддів Європейського суду з прав людини, поданий Лордом Кіркхіллом (Kirkhill) Комітетові з правових питань та прав людини, док. 8640, від 9 липня 1999 року, а також доповідь щодо незалежності суддів, «Правила та практика, щодо призначення до Європейського суду з прав людини», травень 2003.

Даний список передусім скеровується до Генерального директорату з питань прав людини, а згодом надсилається Комітетові Міністрів, котрий скликає робочу групу для його аналізу. Робоча група може відхилити список у разі недотримання процедури відбору чи відсутності належної кваліфікації кандидатів. На практиці, однак, вони зазвичай надсилають його Асамблеї у незмінному вигляді.

В Асамблеї Комітет правових питань та прав людини та підкомітет з питань вибору суддів до Європейського суду з прав людини (*ad hoc* орган) визначає рейтинг кожного кандидата. Вони засідають у закритому режимі і не надають пояснень своєму рішення. Від 1996 року Асамблея вимагає від кандидатів подання стандартної автобіографії. Бесіда у підкомітеті належить до ще одного нововведення. Ці ініціативи, однак, мали певний спротив. З одного боку, судді, кандидатури яких були запропоновані, вважали, що довели свою здатність на практиці, відмовляючись проходити тестування Асамблеї. З іншого боку, вважалося, що залучення Асамблеї до процесу вибору суддів може політизувати Суд.

Остаточне рішення Асамблеї приймається таємним голосуванням. Для перемоги у першому раунді кандидат повинен мати абсолютну більшість голосів, однак у другому раунді достатньою є відносна більшість. Частим супутником процесу є також тиск урядів.

Вибори Комісара з прав людини

Асамблея вибирає також Комісара з прав людини Ради Європи більшістю голосів із трьох кандидатів, запропонованих Комітетом Міністрів. Комісар обирається терміном на 6 років без права повторного вибору⁹².

Держави—члени пропонують кандидатів, що є громадянами цих держав та «видатними особами високого морального штибу, будучи визнаними знавцями в галузі прав людини, з глибокими переконаннями у цінностях Ради Європи та особистим авторитетом, необхідним для ефективного здійснення місії Комісара»⁹³.

Представлення списку кандидатів до Європейського Комітету з запобігання тортурам, нелюдському чи принизливому поводженню чи покаранню (КЗТ)

Члени КЗТ обираються Комітетом Міністрів, але із списку, визначеного Бюром Асамблеї.

Визначення порядку денного сесій Асамблеї

Визначення порядку денного Асамблеї урядовим шляхом, про що згадується у статтях 29 (ii) та 31 Статуту, є архаїзмом. Дійсно, Комітет Міністрів спочатку ухвалював порядок денний, однак Асамблеї згодом вдалося позбутися цієї вимоги, полишаючи собі вільне право обговорювати питання, визначені на власний розсуд. Коло цих питань є вкрай широким, однак, вони мусять відповідати призначенню Ради Європи.

92. Резолюція Комітету Міністрів 50 (1999) щодо Комісара з прав людини Ради Європи, ст. 9.

93. Ibid. ст. 10.